

ΜΟΥΡΟΥΖΑΙ.

Πεπρωμένον ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἦτο, φαίνεται, νὰ διατηρηθῶσι μὲν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας οἴονεϊ ἐπωάζοντα κ' ἐν καταστάσει νάρκης ἅπαντα τὰ ἐκάστη κοινοῦνικὴ τάξει ἀναλογοῦντα σπέρματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε νὰ ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς. Καί τινα μὲν τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν τάξεων σπέρματα εἶδομεν ἤδη ἀλλαγῶν· τὰ δὲ λοιπὰ ἐρευνήσωμεν ἐν τοῖς ἐκδοθησομένοις τόμοις· ἐνταῦθα δὲ λεχθήσονται τινα περὶ ἐνδόξου καταγωγῆς.

Καί τὴν μὲν γενικὴν τῶν Ἑλλήνων καταγωγὴν ἐκ τῶν ἀρχαίων προγόνων αὐτῶν μόνον ὁ παραδοξολόγος Φαλμεράγερ διημοσιόησεν· ἀλλὰ τὰ σήμερον ὑπὸ τὰς ὀψεις τῶν πάντων διαδραματιζόμενα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν τῇ ὑφ' ἡμῶν ἀποδεικνύουσιν ἄρδην, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκληρονόμησαν πάσας τὰς ἐλλείψεις καὶ οὐκ ὀλίγας τῶν ἀρετῶν τῶν προγόνων αὐτῶν· οὐδεμίαν δὲ καθ' ἡμᾶς ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι κ' ἐκεῖνας θὰ θεραπεύσωσιν ὅσον οὕτω ἀναλόγως τῆς προόδου τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, (παραδειγματιζόμενοι ἐκ τῆς εὐγενοῦς πρὸς τοῦτο ἀμίλλης ἀπάντων τῶν ἐθνῶν) καὶ ταύτας θὰ καλλιεργήσωσιν, οὐχὶ μόνον ἀναλόγως τῆς πληθῆτος τῶν ὑπαρχουσῶν σήμερον εὐκολιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀναλόγως τῆς ἐμφύτου φιλοτιμίας, ἣν ἕκαστος ἀπόγονος ὀφείλει νὰ ἔχη πρὸς ὑπερτέρησιν τῶν ἑαυτοῦ προγόνων.

Τῆς δὲ εἰδικῆς τῶν Ὑψηλάντων ἀρχαίας καταγωγῆς ἐκ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων καὶ ἄλλοι τε πολλοὶ πρὸ ἡμῶν μνηστὴν ἐποίησαντο καὶ ἡμεῖς τὰ δέοντα